

Deze rubriek brengt naar goede gewoonte in elk nummer een overzicht van nieuwe informatie, die ook nog nuttig is bij de uitoefening van het beroep. Zonder volledigheid te willen nastreven, hernemen we de belangrijkste wijzigingen op het vlak van boekhoudrecht, fiscaal recht, sociaalzekerheidsrecht en vennootschapsrecht en dit voornamelijk in de mate waarin die wijzigingen zich hebben voorgedaan in de drie maanden voorafgaand aan de publicatie van voorliggend nummer.

ADMINISTRATIEVE CIRCULAIRES EN AANSCHRIJVINGEN

• **Personenbelasting** - Zeven recent gepubliceerde circulaire, de ene al belangrijker dan de andere, mogen ons niet zijn ontgaan. De eerste bespreekt in het kort het belastingstelsel van de giften gedaan aan landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis, van de vergoedingen betaald door het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers, alsook de laatste wetswijzigingen inzake de belastingvermindering voor het langetermijnsparen (Administratie van Fiscale Zaken, Circulaire AFZ/2000/1453 van 30 november 2000). De tweede behandelt het limietbedrag vermeld in artikel 412, 3de lid, WIB 1992, betreffende de bedrijfsvoorheffing (Administratie van de Invordering, circulaire nr. 3/2000 IR/II-1/15.318 van 6 december 2000). De derde circulaire betreft de gezinsfiscaliteit en bespreekt de verhoging van de aftrekbare uitgaven voor kinderoppas (AOIF, circulaire Ci.RH.331/531.426 van 14 december 2000). De vierde vervolgens, gaat over de aftrek van vorige verliezen in geval de wijziging van de controle van een vennootschap tijdens een bepaald aanslagjaar niet beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften (AOIF, circulaire nr. Ci.RH.421/521.807 van 15 december 2000). De volgende circulaire bespreekt de RIZIV-heffing ten laste van farmaceutische bedrijven (AOIF, circulaire nr. Ci.RH.421/529.077 van 21 december 2000). De voorlaatste verschaft toelichting bij het begrip "handicap", zoals bedoeld in artikel 135 WIB 1992 (AOIF, circulaire nr. Ci. RH.331/524.663 van 22 december 2000). En de circulaire nr. Ci.RH.331/521.713 van de AOIF ten slotte, levert commentaar bij het nieuwe stelsel van de kapitaalaflossing, ingevoerd door de wet van 17 november 1998 (B.S. van 10 februari 1999). Een interessante verduidelijking is dat de afschaffing van de Belgische verankering, die in principe pas van toepassing is vanaf het aanslagjaar 1999, ook voor de vorige aanslagjaren geldt. De datum van afsluiting van de lening heeft dus geen belang meer, mits ze werd afgesloten bij een binnen de Europese Unie gevestigde financiële instelling.

• **BTW** - De Administratie van Fiscale Zaken heeft onlangs toelichting verstrekt bij de bijzondere regeling die sinds 1 januari 2000 van toepassing is op beleggingsgoud. Deze aanschrijving zet gedetailleerd uiteen wat onder beleggingsgoud moet worden verstaan en bespreekt de bedoelde handelingen, de draagwijdte van de vrijstelling bedoeld bij artikel 44bis W.BTW, de mogelijkheid om te opteren voor de heffing van de belasting en de verschillende verplichtingen die eruit voortvloeien, inzonderheid de registratie van de in België gevestigde makelaars en mandatarissen (Aanschrijving AFZ/00-310 van 12 oktober 2000).

ADMINISTRATIEVE VEREENVOUDIGING : DOELEN EN REALISATIEFASEN

Naar aanleiding van de Dag van de Middenstand op 21 februari 2001, heeft de Minister van Middenstand een reeks voorstellen geformuleerd om de oprichting van ondernemingen aan te moedigen, onder meer door de invoering van een krachtig on-linesysteem voor de inschrijving in een zelfstandige activiteit alsook door de vermindering, na afloop van een evaluatie door de Kamers van Handel en Nijverheid, van het aantal vestigingsattesten (42 momenteel - zie ook de rubriek "Toegang tot het beroep").

Daarenboven werd een werkgroep opgericht belast met de financiële meerjarenprogrammatie van het sociaal statuut van de zelfstandigen tot in 2004. Deze meerjarenprogrammatie is vooral belangrijk voor de hervorming van het sociaal statuut en de nieuwe initiatieven uitgaande van de werkgroep Cantillon.

Op het eigenlijke terrein van de administratieve vereenvoudiging, hecht de Minister duidelijk meer belang aan de elektronische administratie en voor iedereen toegankelijke gegevensbanken via een virtueel loket, dan aan de afschaffing of de vervanging van bestaande formulieren.

BEDRIJFSVOERTUIGEN : "ECOLOGISCHE" MEERWAARDEN...

Op voorstel van de Minister van Financiën keurde de Ministerraad van 2 februari 2001 een voorontwerp van wet goed over de meerwaarden bij de verkoop van bedrijfsvoertuigen. Dit voorontwerp stelt de meerwaarde bij de verkoop van bepaalde bedrijfsvoertuigen vrij van belasting indien de verkoopprijs gebruikt wordt voor de aankoop van een bedrijfsvoertuig dat aan strengere ecologische normen voldoet.

In het nieuwe systeem wordt de herbeleggingstermijn vastgelegd op 2 jaar vanaf de eerste dag van het kalenderjaar waarin de meerwaarde is verwezenlijkt. Deze wijziging geldt zowel voor natuurlijke personen als voor bedrijven voor goederen- en personenvervoer.

CYBERCRIMINALITEIT : EEN WETTELIJK KADER, EEN GOED IDEE...

• **Wettelijk kader** - Sinds 13 februari 2001 is de wet van 28 november 2000 inzake informaticacriminaliteit in werking getreden (B.S. van 3 februari 2001). In deze wet wordt "informaticabedrog" omschreven als zijnde "voor zichzelf of voor een ander, een bedrieglijk vermogensvoordeel verwerven door een bestaand systeem te wijzigen". Misdrijven tegen de betrouwbaarheid, integriteit en beschikbaarheid, informaticavervalsing - elke wijziging aangebracht aan opgeslagen gegevens in een bestaand systeem - en onrechtmatig gebruik - het gebruik van deze gegevens - worden opgesomd, met vermelding van de erop toepasselijke correctionele boete gaande van een geldboete van 26 BEF tot 100.000 BEF, en een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar. België is één van de eerste Europese landen die over zulke wetgeving beschikt. De wet laat ook de inbeslagname door middel van kopieën van in een informaticasysteem opgeslagen gegevens toe.

• **Virusinfo** - Deze dienst, die sinds december 2000 operationeel is, heeft de bedoeling het publiek binnen de twee uur

na de ontdekking van een nieuw virus op het net te waar-
schuwen. Als u automatisch het virusalarm wilt ontvangen,
kunt u zich inschrijven op de mailinglist "biptvirusinfo-list",
een onderdeel van de web site van het Belgisch Instituut
voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT)
www.bipt.be . Een goed idee, inderdaad...

DIENSTEN : BUITENLANDSE ADVOCATEN
In de huidige stand van de wetgeving worden Belgische
advocaten aangemerkt als gewone belastingplichtigen die op
grond van artikel 44, § 1, 1°, W.BTW, vrijgesteld zijn van het
aanrekenen van de BTW aan hun cliënten. Parallel daarmee
hebben ze geen recht op aftrek van de voorbelasting die ze zelf
aan hun eigen leveranciers of dienstverrichters betalen.
De Administratie heeft steeds staande gehouden dat deze vrij-
stelling enkel gold voor advocaten ingeschreven bij een
Belgische balie. Als het diensten, verstrekt door een burgerlijke
vennootschap van buitenlandse advocaten betrof, eiste de
Administratie dat de meerderheid van de vennoten ingeschre-
ven was bij een Belgische balie.

Maar onder druk van de Europese Gemeenschap heeft België zijn
standpunt gewijzigd (Aanschrijving BTW nr. 4 van 9 november
2000, met referentie AFZ/00-0312).
Schematisch voorgesteld wordt de vrijstelling bepaald bij artikel
44, § 1, 1°, W.BTW, voortaan uitgebreid tot alle prestaties, ver-
richt in de uitoefening van hun werkzaamheid, door in het bui-
tenland gevestigde advocaten, zowel natuurlijke personen als in
België gevestigde burgerlijke vennootschappen van buitenlandse
advocaten, maar volgens verschillende modaliteiten en data van
inwerkingtreding.

Schematisch voorgesteld zijn vier gevallen mogelijk :

- ❶ Advocaten, inwoners van de EU, gevestigd in een ander land
dan België : vrijstelling als ze ingeschreven zijn bij een bui-
tenlandse balie of een gelijkaardige organisatie van een ande-
re Lidstaat van de EU, en er gerechtigd zijn een beroepstitel te
dragen die overeenstemt met die van advocaat in België. Het
bewijs dat aan deze dubbele voorwaarde is voldaan moet,
naargelang het geval, worden geleverd door de advocaat of
door de ontvanger van de dienst, overeenkomstig artikel 52,
§ 2, W.BTW. Het nieuwe standpunt van de Administratie
wordt met terugwerkende kracht toegepast, met name ten be-
loope van vijf jaar voor diensten verricht vóór 1 januari 1999
en drie jaar voor diensten verricht na deze datum;
- ❷ Advocaten, inwoners van de EU, in België gevestigd : In de
toekomst – vanaf de omzetting van de Europese richtlijn nr.
95/5/EG van 16 februari 1998 in het Belgische recht - behal-
ve bij inschrijving bij een Belgische balie;
- ❸ Advocaten gevestigd buiten de EU : vrijstelling voor de pre-
staties die geacht worden in België plaats te vinden in de ver-
onderstelling dat de advocaten ingeschreven zijn bij een Bel-
gische balie of een gelijkaardige organisatie van een andere
Lidstaat van de EU;
- ❹ Burgerlijke advocatenvennootschap, gevestigd in België :
vrijstelling voorzover de meerderheid van de advocaten-
vennoten ingeschreven is bij een balie in België of in een
andere Lidstaat.

ELEKTRONISCHE HANDEL : BEGRIP "VASTE INRICHTING"
VOLGENS DE OESO

Na tal van discussies heeft het Comité Fiscale Zaken van de
OESO uiteindelijk zijn definitieve commentaar gepubliceerd
(zie <http://www.oecd.org/daf>) over de vraag of het loutere
gebruik van informaticamateriaal dat zich in een welbepaald

land bevindt daar al dan niet een vaste inrichting vormt met
betrekking tot verrichtingen in de sfeer van de e-commerce.
Volgens het nieuwe volledig aan de elektronische handel ge-
wijde hoofdstuk van artikel 5 van de OESO-modelovereen-
komst, kan de op 22 december 2000 bereikte consensus als
volgt worden geschematiseerd : 1) een web site kan op zich
geen vaste inrichting vormen; 2) een hostingovereenkomst op
een web site vormt voor de onderneming die door middel van
deze web site activiteiten verricht normaal geen vaste inrich-
ting, behalve wanneer deze onderneming eigenaar of huurder
en exploitant is van de server; 3) een server vormt slechts een
vaste inrichting wanneer hij vast is, met name moet hij gedu-
rende een zekere tijd op een welbepaalde plaats worden ge-
bruikt, met uitsluiting van elke tijdelijke installatie.

Tevens is alle twijfel opgeheven over de vraag of de aanwezig-
heid van personeel een conditio sine qua non is voor het be-
staan van een vaste inrichting. Het antwoord is negatief, zeker
als de verrichtingen die door middel van de server worden ge-
realiseerd, beperkt blijven tot activiteiten van voorbereidende
aard of met het karakter van hulpwerkzaamheden, zoals recla-
me voor de goederen of diensten of het inwinnen van inlich-
tingen. Wanneer deze activiteiten daarentegen een wezenlijk
bestanddeel van de handelsactiviteit van de onderneming uit-
maken en de server als een vast zaken centrum kan worden aang-
emerkt of het sluiten van overeenkomsten mogelijk maakt,
betroft het volgens de commentaar van de OESO wel degelijk
een vaste inrichting.

**ELEKTRONISCHE HANDTEKENING : OPMERKELIJKE VOOR-
UITGANG ZOWEL OP HET GEBIED VAN DE GERECHTELIJKE ALS VAN
DE BUITENGERECHTELIJKE PROCEDURE...**

Hoewel er nog geen wettelijke bepalingen zijn betreffende
de eigenlijke certificatie en de certificatie dienstverleners (zie
infra), is de wet van 20 oktober 2000 (B.S. van 22 december
2000) tot wijziging van onder meer artikel 1322 van het Bur-
gerlijk Wetboek, een eerste belangrijke baken op de weg naar
de algemene erkenning van de elektronische handtekening.
Zulks om twee redenen :

- ❶ Zodra een koninklijk besluit de datum van inwerkingtre-
ding zal hebben bepaald – waarschijnlijk 1 september
2001 -, kunnen alle mededelingen, kennisgevingen en
neerleggingen die volgens het Gerechtelijk wetboek bij
gewone brief dienen te geschieden, per fax of per elektro-
nische post (e-mail) geschieden, voorzover door geen
bijzondere reglementering (bijvoorbeeld arbeidsrecht,
bijzondere overeenkomsten, administratief recht) vorm-
vereisten (bijvoorbeeld een document op papier) wor-
den opgelegd. Deze formule is vooral interessant omdat
ze aanmeldingen ter griffie van de rechtbanken overbo-
dig maakt, diensten die met hun strikt beperkte ope-
ningsuren de zaken vaak onnodig bemoeilijken.
- ❷ Sinds 1 januari 2001 bezitten verzendingen per fax en e-
mail, gebruikt in het kader van handelsrelaties, in het
contact tussen particulieren, in de betrekkingen tussen
werkgever en werknemer en zelfs in de betrekkingen met
de fiscale administratie dezelfde waarde als een geschreven
brief. De datum van een per fax of per e-mail verleden akte
wordt bepaald door het ogenblik van aankomst ervan, on-
geacht of de griffie op dat ogenblik al dan niet toegankelijk
is voor het publiek. Voor aangetekende zendingen moet
de bestemming een ontvangstbewijs afleveren.

Hoewel elektronische alternatieven voor de handgeschreven
handtekening als bewijs worden of weldra (voor de buiten-

gerechtelijke procedure) zullen worden aanvaard, mogen we daar niet uit afleiden dat ze noodzakelijk dezelfde bewijskracht hebben. In de praktijk zal de rechter geen handtekening meer kunnen verwerpen omdat ze elektronisch is, maar zal hij toch een zekere beoordelingsvrijheid bewaren. Opdat de elektronische handtekening een echte gerechtelijke waarde zou verkrijgen, moet eerst de Europese richtlijn betreffende de elektronische handtekening in ons intern recht worden omgezet. Maar ook daar werd een forse vooruitgang geboekt. Het wetsontwerp betreffende de activiteit van de certificatieinstanties met het oog op het gebruik van elektronische handtekeningen werd immers zopas door de Kamer goedgekeurd (Parl.St., Kamer, 1999-2000, nr. 322/1-5).

EURO : BELGISCH SCENARIO, WEBSITE, AANPASSING VAN HET KAPITAAL VAN DE VENNOOTSCHAPEN

• **Belgisch scenario** – De Ministerraad van 2 februari 2001 heeft het scenario goedgekeurd voor de definitieve overgang naar de euro in België. Het Belgisch scenario – dat we uiteengezet hebben in het eerste IAB-Info nummer van het jaar (volledig aan deze problematiek gewijd) – bevat elf bewerkingen gespreid over drie coherente fasen met als doel dat tegen 15 februari 2002 de grote meerderheid van de contante betalingen in euro plaatsvinden. De BEF zal voor cash betalingen nog kunnen gebruikt worden tot 28 februari 2002.

• **Websites** – Voor alle informatie in verband met de eenheidsmunt en de Economische en Monetaire Unie, kunt u terecht op een degelijke website (<http://euro.fgov.be>). Het Belgisch voorzitterschap van de Eurogroep wordt het hele jaar door de Minister van Financiën, Didier Reynders, opgenomen. U zult ook met belangstelling kennis nemen van het recent document van de FEE “Mededeling van de Fédération des Experts-comptables Européens ten behoeve van de accountants en de statutaire commissarissen” die u kunt downloaden via <http://www.euro.fee.be>.

• **Minimumkapitaal van de vennootschappen** – Ongeacht enige strijdige bepaling in hun statuten, moeten de naamloze vennootschappen, de commanditaire vennootschappen op aandelen, de besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid en de coöperatieve vennootschappen, uiterlijk tegen 1 januari 2002 hun kapitaal in euro omzetten. Overeenkomstig de vereenvoudigde procedure die tot 31 december 2001 van toepassing is, kunnen de vennootschappen een kapitaalverhoging zonder inbrengen – tot maximum 1000 euro of naar keuze 4% van het ingeschreven kapitaal vóór de verhoging – doorvoeren door incorporatie van reserves, uitgiftepremies, herwaarderingsmeerwaarden of overgedragen winst. Deze kapitaalverhoging vindt plaats bij een beslissing van de algemene vergadering genomen bij gewone meerderheid en wordt vastgesteld in een onderhandse akte, zonder dat het quorum inzake aanwezigheid en stemmen moet bereikt zijn en de akte voor een notaris moet worden verleden. Deze beslissing moet door middel van een uittreksel in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd. De onderhandse akten met betrekking tot een statutaire kapitaalverhoging zonder nieuwe inbreng, opgevoerd overeenkomstig deze vereenvoudigde procedure, moeten binnen de vier maanden vanaf de akte worden geregistreerd. Het is eveneens vereist de statuten te coördineren.

En de afrondingen? Volgens het koninklijk besluit van 20 juli 2000 (B.S. van 30 augustus 2000) moet het bedrag van het minimumkapitaal bij de overgang naar de euro worden

aferond op een hoger bedrag. Zo wordt het minimumkapitaal van een nv en een cva opgetrokken tot 62.000 EUR (2.501.073 BEF). Het nieuwe kapitaal van een bvba en een cvba is vastgesteld op 18.600 EUR (750.322 BEF), waarvan bij de oprichting van de vennootschap ten minste 6.200 EUR (250.107 BEF) volledig moet volgestort zijn. Als we de afrekening maken, wordt het minimumkapitaal van een bvba en een cvba derhalve verhoogd met 322 BEF en dat van een nv en een cva met 1.073 BEF. Niettegenstaande bovenvermelde vereenvoudigde procedure, brengt deze statutaire kapitaalverhoging voor de vennootschappen bijkomende formaliteiten en kosten met zich mee. Om dergelijke problemen te vermijden werd overwogen het maatschappelijk kapitaal naar beneden toe af te ronden. De Minister van Justitie verklaarde in de Kamercommissie voor de Justitie eerst dat hij dergelijke verlaging niet wenselijk achtte. Hij voegde er wel aan toe dat er een koninklijk besluit in voorbereiding was om voor vennootschappen die vóór 1 januari 2002 bestonden, de overgangperiode tot 6 februari 2004 te verlengen, behalve indien hun duur werd verlengd of hun kapitaal gewijzigd.

Na verder beraad werd deze laatste denkpiste verlaten en de keuze is uiteindelijk gevallen op de afronding van de bedragen naar beneden. Het minimumkapitaal in euro zal dan bedragen:

- 18.550 EUR in de plaats van 18.600 EUR voor de bvba en de cvba (art. 214 en 390 W.Venn.)
- 61.500 EUR in de plaats van 62.000 EUR voor de nv (art. 439 W.Venn.)
- 6.150 EUR voor de vso en de landbouwvennootschap (art. 665, §1, 1e al. en 794 W.Soc.).

Op 5 maart 2001 werd een ontwerpKB neergelegd in de Kamer dat het Wetboek van Vennootschappen in die zin moet aanpassen.

• **Afronding** – Net zoals het kapitaal van de vennootschappen werden ook verscheidene in het WIB 1992 vermelde bedragen in euro omgezet. Dit gebeurde soms zuiver rekenkundig, maar vaker naar boven toe. Zie hier de voornaamste reeds voor het aanslagjaar 2002 geïndexeerde bedragen. Het cijfer tussen haakjes is het basisbedrag :

- ❶ Pensioensparen : 580 EUR (500 EUR);
- ❷ Levensverzekeringspremies en kapitaalaflossingen : 1.730 EUR (1.500 EUR);
- ❸ Giften : 30 EUR (25 EUR);
- ❹ Vrijstelling voor bijkomend personeel tewerkgesteld voor het wetenschappelijk onderzoek, de ontwikkeling van het technologisch potentieel, als hoofd van de dienst uitvoer of de afdeling integrale kwaliteitszorg : 11.510 EUR (10.000 EUR);
- ❺ Hooggekwalificeerd onderzoeker tewerkgesteld voor wetenschappelijk onderzoek in de onderneming in België : 23.030 EUR (20.000 EUR).

• **Elektronische facturering** – De Europese Commissie heeft eind 2000 een voorstel van richtlijn ingediend met het oog op het vaststellen van een gemeenschappelijk juridisch kader voor de uitreiking van een factuur, de inhoud ervan, de keuze van de plaats, de methode van opslag en de elektronische overbrenging ervan en het feit dat de bestemming van deze wijze van verzending moet worden geïnformeerd vóór het sluiten van de overeenkomst. Het ontwerp kadert in het SLIM-project (Simpler Legislation for the Internal Market). De authenticiteit van de herkomst van de elektronische factuur en de integriteit van de inhoud moeten worden gewaar-

borgd door een geavanceerde elektronische handtekening (in de zin van richtlijn 1999/93/EG) die uniek is voor de ondertekenaar en deze laatste identificeert. Het ontwerp bepaalt uitdrukkelijk dat de factuur betreffende een transactie door een derde kan worden opgemaakt (uitbesteed aan een dienstencentrum van de groep, bijvoorbeeld) of zelfs door de afnemer (self billing).

Verder mag een factuur ten hoogste 12 algemene vermeldingen bevatten, plus de speciale vermeldingen met betrekking tot de levering van nieuwe voertuigen, tweedehands goederen of met betrekking tot driehoeksverkeer. De factuur moet niet worden ondertekend en mag luiden in om het even welke munteenheid, mits het te betalen BTW-bedrag volgens de geldende regels is omgezet in de nationale munteenheid.

Dit voorstel zou tegen 1 juli 2001 in de nationale wetgevingen van de verschillende Lidstaten moeten worden opgenomen. Het is voor alle ondernemingen of groepen van ondernemingen die over heel Europa actief zijn een belangrijke stap voorwaarts op de weg naar de vermindering van de factureringskosten.

EUROPESE HARMONISATIE : SPAARFISCALITEIT, ELEKTRONISCHE FACTURERING, BOEKHOUDSTANDAARD, EUROPESE VENNOOTSCHAP, PROJECTEN ALOM...

• **Spaarinkomsten** – Na bijna tien jaar immobilisme, is het dossier van de Europese harmonisatie van de spaarfiscaliteit zichtbaar op volle kruissnelheid gekomen. De reden : het voorstel van richtlijn betreffende de spaarfiscaliteit dat ertoe strekt vanaf 1 januari 2003 binnen de Gemeenschap een effectieve minimumheffing op de spaarinkomsten onder de vorm van interest in te stellen. Beoogd worden : deposito's, obligaties, euro-obligaties, beleggingsfondsen in obligaties, thesauriebeleggingen (met inbegrip van de "zero bonds", gelopen interesten, gekapitaliseerde interesten, inkomsten uitgekeerd door fondsen, door kapitalisatiefondsen gekapitaliseerde interesten, inkomsten van beveks en van gemengde beleggingsfondsen met minstens 40% effecten van schuldverordeningen, verkregen door niet-inwoners van de Staat van uitkering van deze inkomsten. Belangrijke toelichting : leningen uitgegeven vóór 1 maart 2001 vallen niet onder de nieuwe maatregelen. Hetzelfde geldt voor de vrijstelling van de eerste schijf van 56.000 BEF interest.

In de praktijk is voorzien dat obligatiecoupons die vanaf 1 januari 2003 in de landen van de Unie geïnd worden door niet-inwoners van deze landen, vrijgesteld worden van voorheffing. In ruil voor deze vrijstelling wordt aan de fiscale autoriteiten van het land van oorsprong van de spaarder informatie overgemaakt betreffende het geïnde bedrag. Alle Lidstaten hebben zich ertoe verbonden om tegen 2010 deze informatie-uitwisseling tussen de fiscale administraties te veralgemenen.

Tijdens de zeven jaar van de overgangperiode na de inwerkingtreding van de richtlijn, is elk land vrij de informatie-uitwisseling te vervangen door een bronheffing op de spaarinkomsten. Elk systeem heeft zijn voorstanders, maar België, Oostenrijk en het Groothertogdom Luxemburg hebben voor de tweede mogelijkheid gekozen. Deze landen zullen op de bedoelde door niet-inwoners geïnde spaarinkomsten van 1 januari 2003 tot 1 januari 2006 een bronheffing van 15% inhouden, en tijdens de vier volgende jaren vanaf 1 januari 2006 een bronheffing van 20%. De spaarder zal vervolgens belast worden overeenkomstig de in zijn land toepasselijke roerende voorheffing. Als dat land een hoger tarief op het

vlak van de roerende voorheffing doorvoert, zal nog een toekomstige belasting moeten voldaan. 75% van de aldus ingehouden inkomsten worden vervolgens aan de woonstaat van de spaarder overgemaakt, het saldo blijft in het land van de betalingsagent. Wordt alsdanig beschouwd iedere economische operator die verantwoordelijk is voor de betaling van interest ten gunste van de werkelijke verkrijger, voorzover deze economische operator gevestigd is binnen de Gemeenschap, maar buiten de Lidstaat waar de werkelijke verkrijger zijn fiscale woonplaats heeft.

Concreet betekent dit dat een Belgische spaarder die obligatiecoupons int, vanaf 1 januari 2003 15% bronheffing afdraagt als hij zijn coupons strikt vertrouwelijk in Luxemburg int. Frankrijk daarentegen houdt geen bronheffing in, maar zendt de informatie betreffende deze inning over aan de Belgische fiscale autoriteiten. De prijs voor de discretie, met andere woorden, in elk geval tijdens de tien eerstkomende jaren. Vanaf 2010 zullen alle Lidstaten (met inbegrip van Luxemburg) verplicht zijn de fiscale autoriteiten van het land van afkomst van de spaarder van dergelijke inningen in kennis te stellen. Om de voorspelbare delokalisatie van de spaargelden naar landen met een gunstiger fiscaal klimaat te beletten, kan men er begrip voor opbrengen dat Luxemburg verkregen heeft dat de goedkeuring van de richtlijn gekoppeld wordt aan de afloop van de besprekingen met bepaalde derdelanden (Zwitserland, Monaco, Andorra, San Marino, Liechtenstein en het Eiland Man), waaraan gevraagd wordt gelijkwaardige maatregelen toe te passen. Zoals de zaken er nu voorstaan, zouden de Zwitserse autoriteiten bereid zijn tot onderhandelingen met de Europese Unie ten einde een bronheffing van 20% toe te passen. Van automatische informatie-uitwisseling of de opheffing van het bankgeheim, kan volgens Bern echter geen sprake zijn.

De voorbesprekingen zullen eind 2002 geëvalueerd worden, maar als Zwitserland op zijn strepen blijft staan, is het niet denkbeeldig dat de Europese richtlijn in het vakje van de verloren illusies terecht komt. Wordt weldra een mooie kans verkeken ?

• **Gebruik van dezelfde boekhoudstandaard** – De Europese Commissie heeft zopas een voorstel van verordening gepubliceerd met de bedoeling dat alle op een gereguleerde markt genoteerde vennootschappen van de EU voor de opstelling van hun geconsolideerde rekeningen de IAS-normen (zie <http://www.iasc.org.uk/docs/com359en>) zouden gebruiken. De Lidstaten hebben eveneens de mogelijkheid om bepaalde categorieën van niet-genoteerde vennootschappen aan te moedigen tot het gebruik van de IAS-normen.

Logischerwijs zullen de IAS-normen in het wetgevend kader van de EU op het gebied van de financiële verslaggeving worden geïntegreerd. Daartoe zal de Europese Commissie een Gemeenschappelijk opvolgingsmechanisme instellen dat moet toezien op deze omzetting.

Deze nieuwe bepalingen zullen uiterlijk tegen 2005 van toepassing zijn. Een optie die aanmerkelijke fiscale effecten zal sorteren, aangezien het boekhoudrecht de referentie is voor de toepassing van het fiscaal recht.

• **Europese vennootschap** – Het ontwerpstatuut van de Europese naamloze vennootschap (Societas Europea of ES), dat door de Ministerraad van 20 december 2000 werd goedgekeurd, zal de ondernemingen die in verschillende Lidstaten actief zijn de mogelijkheid bieden een vennootschap te

vormen naar Gemeenschapsrecht. Dat nieuwe statuut moet een vennootschap en haar in verschillende Lidstaten gevestigde inrichtingen toelaten zich te ontwikkelen onder de gelding van een enig wettelijk kader en door middel van een eenvormig bestuursorgaan en reportingsysteem. Door te vermijden dat ze te veel in aanvaring komen met de bijzonderheden van de verschillende nationale wetgevingen van de Lidstaten, biedt dit voorstel voor alle vennootschappen die zaken doen over de gehele EU een gunstig perspectief op een vermindering van de administratieve kosten.

Zonder dieper in te gaan op de details (zie <http://europa.eu.int>), melden we nu al dat drie wijzen van oprichting, uitgaande van een minimumkapitaal van 120.000 EUR (4.840.000 BEF), zijn voorzien : de fusie van minstens twee beursgenoteerde in twee verschillende Lidstaten gevestigde vennootschappen, de oprichting van een holding of een dochteronderneming door minstens in twee verschillende Lidstaten gevestigde vennootschappen en de omvorming van een beursgenoteerde onderneming die sinds twee jaar in een andere Lidstaat een dochteronderneming bezit. Deze vennootschap zal geregistreerd worden in de Lidstaat waar de zetel van haar centrale administratie is gevestigd en de registratie zal gepubliceerd worden in het PBEG. Noteer ook dat het voorziene fiscaal stelsel zeer interessant is. De Europese vennootschap, die zal behandeld worden als een gewone multinational, zal de verliezen en de winst die verwezenlijkt worden door haar vaste inrichtingen in de verschillende Europese Lidstaten kunnen compenseren. De enige, doch geringe verplichting : de verplichte participatie van de werknemers in de beslissingen van de onderneming via een enig representatieorgaan.

Als deze regelgeving, zoals voorzien, in de loop van het jaar door het Europees Parlement wordt goedgekeurd, zou het nieuw statuut uiterlijk in 2004 in werking moeten treden.

F ISCALE ADMINISTRATIE : PROBLEMEN

De cijfers die tijdens een recente vergadering van de Kamercommissie voor de Financiën werden onthuld, zeggen meer dan een lange uiteenzetting. 552 en 327 miljard, dat zijn de astronomische bedragen aan niet ingevorderde belastingen respectievelijk op het vlak van de directe belastingen en de BTW. Op het gebied van de taxatie is het nieuws even slecht : eind januari bedroeg de achterstand bij de verzending van de aanslagbiljetten vier maanden. En over de achterstand bij de behandeling van de fiscale geschillen is het nieuws al even weinig bemoedigend : meer dan 170.000 dossiers wachten nog op een oplossing... Werk aan de winkel, voorwaar.

G EORGANISEERDE MISDAAD : BELASTINGFRAUDE EN GEORGANISEERDE MISDAAD ONDER VUUR

De Ministerraad van 16 februari 2001 heeft twee belangrijke voorontwerpen goedgekeurd.

Om hun taak efficiënter te kunnen vervullen, wil het eerste voorontwerp aan de fiscale ambtenaren gedetacheerd bij de federale politie de hoedanigheid van gerechtelijk officier toekennen (voorontwerp van wet betreffende de uitvoering van het globaal plan op het gebied van de fiscaliteit).

Het tweede voorontwerp heeft vooral tot doel het stelsel dat van toepassing is op het beslag en de bijzondere verbeurdverklaring aan te passen met betrekking tot de patrimoniale voordelen die zijn verkregen als gevolg van het plegen van bepaalde misdrijven, de goederen en waarden die er eventueel voor in de plaats werden gesteld en de inkomsten van deze belegde voordelen. In de huidige regeling wordt de definitieve straf soms pas uitgesproken na vele jaren van proce-

dure, wanneer er meestal geen vermogen meer is om die verbeurdverklaring op uit te voeren. Het voorontwerp kadert in de buitgerichte aanpak van de zware of georganiseerde misdaad en moet een krachtadiger systeem uitwerken om beter te kunnen nagaan welke patrimoniale voordelen werden gehaald uit die vormen van criminaliteit. Het systeem moet bovendien de mogelijkheid gevoelig verhogen om ze verbeurd te verklaren...

In het voorontwerp wordt eveneens een aparte procedure ingesteld om de patrimoniale voordelen na te gaan en de illegale geldstromen op te sporen. Het geplande onderscheid tussen de uitspraak (veroordeling) voor het basismisdrijf en de uitspraak betreffende de verbeurdverklaring, zal vermijden dat de eerste procedure nutteloos wordt vertraagd door de duur van het onderzoek naar de patrimoniale voordelen. De rechter van zijn kant, zal kunnen beslissen dat de bewijslast gedeeld wordt en niet langer uitsluitend op het Openbaar Ministerie berust, hetwelk derhalve nog louter zal moeten aantonen dat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verdachte voordelen afkomstig zijn van bepaalde misdrijven. De betrokkene zal evenwel de mogelijkheid hebben het bewijs te leveren van de geoorloofde oorsprong van deze voordelen.

KINDEROPPASKOSTEN : EINDE VAN DE 80%-REGEL

Volgens de artikelen 104, 7°, 113 en 132 WIB 1992, zijn de kosten voor de oppas van kinderen van minder dan drie jaar oud (werkelijke leeftijd) slechts aftrekbaar ten belope van 80% van hun bedrag, dat daarenboven nog beperkt is tot maximum 450 BEF per kind en per oppasdag. Op 23 januari 2001 werd bij de Kamer een wetsontwerp ingediend om deze 80%-regel vanaf aanslagjaar 2001 af te schaffen. Het maximumbedrag van 450 BEF zou evenwel worden gehandhaafd.

NAAMLOZE VENNOOTSCHAPPEN : 1 JULI 2001 NADERT MET RASSE SCHREDEN

Behalve bij vrijwillige wijziging van hun kapitaal of verlenging van hun duur in de tussenperiode, moeten op 1 juli 1996 bestaande naamloze vennootschappen uiterlijk tegen 1 juli 2001 hun kapitaal tot 2.500.000 BEF (62.000 EUR) optrekken. Het hoeft geen betoog dat deze kapitaalverhoging de wettelijke bepalingen ter zake (beslissing van de algemene vergadering met inachtneming van het quorum inzake aanwezigheid en stemmen, eventueel voorkeurrecht, notariële akte) moet naleven. Bij ontstentenis zijn de bestuurders, ongeacht enige strijdige bepaling in de statuten, hoofdelijk verplicht tot betaling van het verschil tussen het ingeschreven kapitaal en het bedrag van 2.500.000 BEF. Ze zijn van deze aansprakelijkheid ontheven als ze de algemene vergadering voorstellen ofwel het kapitaal te dien belope te verhogen, ofwel de vennootschap om te zetten of te vereffenen (art. 11, 3de lid, van de wet van 13 april 1995).

SAMENWONENDEN : EINDE VAN DE VIJANDELIJKHEDEN IN DE DRIE GEWESTEN VAN HET RIJK

We kunnen er niet naast kijken : de verschillen tussen gehuwden en samenwonenden op het gebied van de successierechten zijn in de drie Gewesten van het Rijk aan het vervagen of staan op het punt dat te doen. De voortrekker op dat gebied (zie de decreten van 15 april 1997 en van 30 juni 2000), het Vlaams Gewest, kent sinds 1 januari 2001 het voordeel van het tarief in de rechte lijn en tussen echtgenoten (3% op de eerste schijf van 1 BEF tot 2 miljoen BEF, 9% op de schijf van 2 miljoen tot 10 miljoen BEF en 27% op het saldo boven 10 miljoen BEF – art. 48 W.Succ.) toe aan eenieder in het Vlaams Gewest die op de dag van het overlijden wettelijk met de over-

ledene samenwoont (hetgeen de neerlegging van een wettelijke verklaring in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk wetboek veronderstelt), maar ook aan eenieder die, bij het openvallen van de nalatenschap, sedert één jaar, met de overledene samenwoonde of er een gemeenschappelijk gezin mee vormde (Decreet van 1 december 2000, B.S. van 11 januari 2001). De splitsing tussen de onroerende goederen en de roerende goederen en andere effecten buiten beschouwing gelaten, geldt de gelijkschakeling tussen gehuwden en samenwonenden evenwel niet voor de andere bepalingen met betrekking tot echtgenoten (zie art. 8 W.Succ.), noch voor het vrijstellingsstelsel van toepassing op de overdracht van ondernemingen en familiale bedrijven (cf. art. 60bis, W.Succ.). Een tijdje geleden werden ook in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en in het Waals Gewest voorstellen ingediend die ertoe strekken elke resterende discriminatie die nog voortvloeit uit de gekozen wijze van samenleven op te heffen ten gunste van personen die verbonden zijn door een wettelijk samenlevingscontract. Indien deze voorstellen in wetten uitmonden, zullen ze de wettelijk samenwonenden in de drie Gewesten van het Rijk eerlang grosso modo dezelfde tariefvoorwaarden en vrijstellingen bieden als deze die momenteel de gehuwden genieten.

TOEGANG TOT HET BEROEP : ALTERNATIEF

Eind oktober 2000 hebben drie senatoren een wetsvoorstel ingediend tot wijziging van de afdeling betreffende de vestiging in en de toegang tot het zelfstandig beroep van de kmo-programmawet van 10 februari 1998. Sinds 1 januari 1999 moet elke kmo, natuurlijke persoon of rechtspersoon, die een activiteit uitoefent die in het handels- of ambachtsregister moet worden ingeschreven, bewijzen over de basiskennis van het bedrijfsbeheer te beschikken. Het attest daartoe vereist wordt afgeleverd door het bureau van de Kamer van Ambachten en Neringen van de provincie waar de beroepsactiviteit voor het eerst zal worden uitgeoefend. Tot zover de theorie. Behalve een lange wachttijd, heeft de praktijk aanzienlijke verschillen qua interpretatie van deze voorwaarden aan het licht gebracht. De reden van de opmerkelijke terugval van het aantal kandidaten voor een zelfstandige zaak sinds 1999 - terwijl de economische groei aanhoudt - moet zeker niet verder worden gezocht. Het bewijs eisen van de kennis van het bedrijfsbeheer is trouwens geen doeltreffende maatregel gebleken om starters voor het faillissement te behoeden.

Het voorstel van de drie senatoren, dat ingegeven is door de noodzaak het oprichten van bedrijven een nieuw elan te geven, stelt concreet dat al wie een inschrijving in het handels- of ambachtsregister aanvraagt zonder over de vereiste basiskennis van het bedrijfsbeheer te beschikken, in tegenstelling tot de huidige situatie, toch zou kunnen ingeschreven worden mits de voorlegging van een schriftelijke verklaring van een boekhouder, accountant of bedrijfsrevisor waaruit blijkt dat deze aanvaardt dat de betrokkene gedurende ten minste de eerste drie boekjaren een beroep zal doen op zijn diensten.

Zoals u ziet, houdt deze tekst geen rekening met de bestaande belangrijke verschillen tussen de beroepen van boekhouder, accountant en bedrijfsrevisor, met name op het gebied van de opleidingsvereisten en de opdrachten die ze uitoefenen. Daarom heeft het Instituut het aangewezen geacht de aandacht van de wetgever op deze problematiek te vestigen door te onderstrepen dat het graag betrokken zou worden bij de uitwerking van de praktische uitvoeringsmodaliteiten van het voorstel. Dat is de inhoud van de persmededeling van 16 januari 2001 (zie <http://www.accountancy.be/ned/idac/index.html>).

Bij het ter perse gaan van deze tekst wordt het wetsvoorstel besproken in de Commissie voor de Financiën en Economische

Zaken van de Senaat (Parl. St., Senaat, buitengewone zitting 2000-2001, nr. 557/1 dd. 19 oktober 2000).

VENNOOTSCHAPSBELASTING. NIEUWS OVER DE HERVORMING ?

Het is geweten dat de regering Verhofstadt, na de hervorming van de personenbelasting, druk bezig is met de hervorming van de vennootschapsbelasting, die echter een budgettaire nuloperatie zou moeten worden. Dat is de reden waarom de voorgestelde verlaging van de nominale aanslagtarieven (van 39% tot 30%) aan een uitbreiding van de belastbare grondslag, door te voeren door de geleidelijke afschaffing van sommige fiscale aftrekken, zal worden gekoppeld. Diverse scenario's zijn in de running. Om de sector van de nieuwe technologieën te bevorderen, zou een tariefverlaging tot 15% worden gepland voor kmo's die in het internet en de high tech bedrijvig zijn. Een andere denkpiste, tenminste volgens de gespecialiseerde pers, zou een wijziging van het DBI-stelsel of het stelsel van de meerwaarden op aandelen zijn, maar er is nog niets definitief beslist. Wat daarentegen wel al vaststaat, aangezien de Minister van Financiën het in de Commissie voor de Financiën van de Kamer heeft bevestigd, is dat de vennootschappen die het voordeel van het stelsel van de coördinatiecentra genieten, dat tot 31 december 2005 zullen blijven doen. Op dit ogenblik wacht de regering op het advies van de Hoge Raad voor Financiën betreffende het ontwerp. We vernemen zopas dat de redactie van de teksten op zijn einde loopt zodat de voorziene maatregelen mogelijk tegen eind mei kunnen worden bekendgemaakt.

VERLIESRECUPERATIE : KENT U VELASQUEZ ?

Wanneer een vennootschap haar activiteiten in verschillende landen uitoefent, worden, overeenkomstig artikel 75, 2de lid, c, KB/WIB 1992, de tijdens het belastbare tijdperk in België geleden verliezen eerst op de Belgische winst, belastbaar tegen het gewone tarief, aangerekend. Daarna komt de winst behaald in landen waarmee België geen overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting heeft gesloten die, behoudens de uitzonderingen, gewoonlijk belast wordt tegen het vierde van het gewone tarief en tenslotte de bij verdrag vrijgestelde winst. Men moet geen rekenwonder zijn om in te zien dat deze cascadeverrekening, bij ontoereikendheid van Belgische en tegen het verlaagd tarief belaste winst, ertoe leidt dat de vrijstelling bij verdrag, waarvoor de vennootschap in aanmerking komt, wordt geneutraliseerd ten belope van het bedrag van de aldus opgeslorpte winst die niet meer met latere Belgische winst kan worden verrekend (art. 78, 1ste lid, KB/WIB 1992).

In een destijds gerucht makend arrest, het Velasquez-arrest, verwierp het Hof van Cassatie deze interpretatie nochtans. In de strijd tegen de Belgische regelgeving op het gebied van de verliesrecuperatie werd kortelings het geweer van schouder veranderd : er wordt niet langer gesteund op de dubbelbelastingverdragen, maar wel op de schending van de vrijheid van vestiging, bedoeld in artikel 43 van het Europees Verdrag. In die zin stelde het Hof van Beroep te Gent een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Het antwoord werd op 14 december 2000 gegeven : door de aanrekening van de Belgische verliezen op de bij verdrag vrijgestelde winst, is de Belgische Velasquez-doctrine strijdig met het Europese recht. Belgische vennootschappen worden immers verschillend behandeld, naargelang ze al dan niet een inrichting hebben in een andere Lidstaat waarmee een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting is gesloten (Zaak C-141/99 AMID).

Hoewel dit arrest uit een prejudiciële vraag voortvloeit, wordt niet ingezien hoe de regering nog onder een aanpas-

sing van deze bepalingen uit kan... In afwachting kunnen de Belgische vennootschappen die met hetzelfde probleem geconfronteerd zijn, reeds een bezwaarschrift indienen waarin ze de schending van het Europees Verdrag inroepen. En categoriek weigeren dat hun Belgische verliezen voortaan nog worden aangerekend op hun bij verdrag vrijgestelde winst, tenminste als deze uit een Lidstaat van de EU afkomstig is.

VERPLAATSINGEN WOON-WERKVERKEER : VRIJSTELLING...

De Ministerraad van 9 februari 2001 heeft een voorontwerp van wet goedgekeurd tot afschaffing van elke belasting ten name van de werknemers op de werkgeverstussenkomst in de prijs van het abonnement op het openbaar vervoer. Momenteel is de vrijstelling beperkt tot de verplichte tussenkomst van de werkgever in een sociaal abonnement bij de NMBS (voor de bedragen van toepassing vanaf 1 februari 2001, zie het KB van 15 januari 2001, B.S. van 30 januari 2001, met een absoluut maximum van 11.000 BEF).

WERKNEMERSPARTICIPATIE : TWEE MOGELIJKHEDEN

De Kamercommissie voor Financiën heeft op 12 maart 2001 een wetsontwerp goedgekeurd dat, naast de bestaande wettelijke systemen (zie artikel 609 van het W.Ven.) aan iedere werkgever de mogelijkheid biedt op vrijwillige basis en voor het volledige personeel een "participatieplan" in te voeren. Dat houdt een deelneming in het kapitaal en/of de winst van de vennootschap (of van de groep) in, voorzover het totaal bedrag van de toekenningen niet meer bedraagt dan 10% van de totale bruto loonmassa en 20% van de winst van het boekjaar. Kmo's zullen de participatie in het kapitaal kunnen vervangen door een bijzonder "investeringspaarplan", waarbij de winstparticipatie niet effectief aan de werknemers wordt uitgekeerd, maar gedurende 2 tot 5 jaar aan de onderneming wordt geleend onder de vorm van een niet-achtergestelde lening tegen een in het participatieplan vastgestelde rentevoet.

Hoewel twee vormen van winstdeelneming mogelijk zijn, is het verkregen voordeel nooit een bezoldiging – de werknemers moeten hun normale loon behouden wanneer de onderneming minder bevredigende resultaten behaalt -, noch een roerend inkomen. Daarom is het verkregen voordeel onderworpen aan een door de werkgever uit te voeren afhouding ten laste van de werknemer, die bevrijdend en forfaitair is, en technisch de vorm heeft van een inkomstenbelasting en waarvan de modaliteiten op het gebied van de storting, vestiging en inning een afspiegeling zijn van de regels van toepassing op de roerende voorheffing.

Zoals we hierna zullen zien, is de afhouding lager bij de toekenning van een kapitaalparticipatie onder de vorm van aandelen van de onderneming; dit is een stimulans om de werknemers nauwer bij het beleid van de onderneming te betrekken.

- ❶ Deelneming in de winst – De werkgever moet een speciale solidariteitsheffing van 13,07% en een heffing van 25% van het aan de werknemer in speciën uitgekeerde bedrag, na aftrek van de solidariteitsheffing ten laste van de werknemer, inhouden;
- ❷ Deelname in het kapitaal — de werknemer ontvangt aandelen met stemrecht, die evenwel gedurende ten minste 2 jaar en ten hoogste 5 jaar onbeschikbaar moeten blijven. Hij betaalt geen sociale bijdragen maar wel een belasting van 15% van het bedrag dat moet aangewend worden voor de deelname in het kapitaal. Bij niet-naleving van de tijdelijke onbeschikbaarheid van de in het kader van het participatieplan ontvangen aandelen, wordt deze belasting verhoogd met een aanvullende belasting van 10% en een solidariteitsbijdrage. Wanneer de aandelen worden toegekend in het kader van een investeringspaarplan (bijzon-

dere regeling voor kmo's), wordt het belastingtarief vastgesteld op 15% van het tot de niet-achtergestelde lening aan de werkgever omgevormde bedrag.

De belasting van het voordeel bij de toekenning ervan heeft voor de werknemer tot gevolg dat, eenmaal de speciën of de aandelen zijn toegekend, de inkomsten ervan of de meerwaarden die ze zouden kunnen opleveren, voor hem geen als bezoldigingen belastbare voordelen meer kunnen uitmaken, maar hun eigen fiscaal regime volgen. En wat meer is, het feit dat de ontvangen betalingen in speciën of in kapitaal op het vlak van de inkomstenbelastingen niet als bezoldigingen worden aangemerkt, maar toegevoegd worden aan de lijst van de sociale en culturele vrijstellingen, sorteert ook effecten voor de toepassing van het socialezekerheidsstelsel en de wet op de arbeidsovereenkomsten. Op de aldus toegekende bedragen zijn geen patronale RSZ-bijdragen verschuldigd en dezelfde bedragen worden niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de wetgeving op de loonmatiging. Maar de medaille heeft ook een keerzijde : de winstdeelnemingen en de ermee verbandhoudende belastingen kunnen door de onderneming die ze uitkeert niet fiscaal worden afgetrokken. En om zeker te zijn dat ze wel belast worden, zijn ze uit de belastbare grondslag gesloten waarop de aftrekken bepaald in de artikelen 199 tot 206 WIB 1992 worden toegepast. Met andere woorden, de vrijgestelde giften, de investeringsaftrek, de DBI en de vorige verliezen. Om echt volledig te zijn, melden we ten slotte dat een bijzonder belastingstelsel wordt ingevoerd om te beletten dat de gebruikmaking van een coöperatieve participatievennootschap met het oog op het beheer en het aanhouden van de kapitaalparticipaties, geen fiscale discriminatie zou doen ontstaan ten opzichte van de rechtstreekse toekenning van de kapitaalparticipaties.

Het invoeren van een participatieplan zal evenwel moeten geschieden door een bijzondere CAO. Voor vennootschappen zonder vakbondsafvaardiging zal het plan moeten ingevoerd worden via een "toetredingsakte" (zie wetsontwerp betreffende de werknemersparticipatie in het kapitaal en in de winst van de vennootschappen, Parl.St., Kamer, buitengewone zitting 2000-2001, nr. 1043/1).

WETBOEK VAN VENNOOTSCHAPPEN : INWERKINGTREDING EN WIJZIGINGEN

Zoals aangegeven op de pagina's 16 e.v. van dit nummer, zijn de 878 artikelen van het Wetboek van vennootschappen op 6 februari 2001 in werking getreden (Wet van 7 mei 1999, B.S. van 6 augustus 1999). U moet er wel rekening mee houden dat, ten opzichte van de versie die u eind vorig jaar hebt ontvangen, er bij de wet van 23 januari 2001 (B.S. van 6 februari 2001) meer dan zestig artikelen werden gewijzigd, het merendeel wegens de correctie van technische onvolmaaktheden. Datzelfde Staatsblad van 6 februari 2001 publiceert de 226 artikelen van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen. Voor alle artikelen van het Wetboek van vennootschappen die verwijzen naar bedragen in BEF, vindt u in het koninklijk besluit van 20 juli 2000, houdende uitvoering van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78, de omzetting in euro (B.S. van 30 augustus 2000).

In de praktijk zijn de bestaande vennootschappen verplicht de verwijzingen naar de Gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen in hun statuten, vóór 6 februari 2004 te vervangen door verwijzingen naar het Wetboek van vennootschappen. Bij gebreke daaraan kan iedere belanghebbende voor de rechtbank de ontbinding van de vennootschap vorderen, maar in voorkomend geval kan deze rechtbank de vennootschap uitstel toestaan om haar toestand te regulariseren.